

Beter bed

In 2007 moest beddenfabrikant Beter Bed 1.300 in China gefabriceerde matrassen terughalen omdat deze bewerkt waren met gif. In diezelfde tijd werd bekend dat onderzoekers in Nieuw-Zeeland gevaarlijk hoge concentraties formaldehyde hebben aangetroffen in kinderkleding die uit China werd ingevoerd. En ook speelgoedfabrikant Mattel haalde miljoenen stuks speelgoed, die in China waren geproduceerd, uit de markt vanwege lood in de verf op zijn producten. Barbie blijkt een stuk minder onschuldig dan ze eruit ziet...

We zijn inmiddels ruim vier jaar verder en de economische groei van China verslaat nog altijd alle records. China is onbetwistbaar het economische wonder van de afgelopen vijftien jaar. Met het overlijden van Deng Xiaoping in 1997, verantwoordelijk voor het drama op het Plein van De Hemelse Vrede in 1989, hebben de machthebbers de ideologische teugels op economisch gebied drastisch laten vieren. Met als resultaat een ongekende, op ultra-kapitalistische leest geschoeide, economische groei. Groeicijfers van meer dan 10 procent zijn heel gewoon. Alleen al het aantal miljardairs is sinds 2010 verdubbeld.

In het Westen wordt doorgaans met bewondering gekeken naar de economische prestaties in het Land van de Rijzende Zon. En niet ten onrechte natuurlijk. Gegeven het communistische juk waaronder China meer dan een halve eeuw gebukt is gegaan (een ideologie die 'formeel' overigens nog steeds wordt aangehangen), is het met recht een wonder te noemen dat de Chinezen zich in korte tijd op economisch vlak zo hebben weten te ontwikkelen.

Maar de astronomische groei heeft ook zijn prijs. Want de giftige bedden zijn waarschijnlijk maar het puntje van de ijsberg. Geregeld verschijnen er verhalen in de Westerse media waaruit duidelijk wordt dat de Chinese autoriteiten vaak letterlijk en figuurlijk alles aan de kant zetten om de groei vrij baan te geven. Of het nu gaat om het aanleggen van een dam in de Yangtze waardoor duizenden Chinezen hun huis kwijt raken, of door de erbarmelijke omstandigheden waaronder arbeiders (vaak nog kinderen) werken.

Kortom, enige terughoudendheid bij de bewondering is wel op zijn plaats. In de Westerse media krijgen de schaduwzijden van het Chinese Wirtschaftswunder doorgaans serieus aandacht. Onder managementauteurs gebeurt dit veel minder: de euforie en bewondering overheersen, vaak direct gevolgd door het devies: 'je moet er nu op inhaken om mee te kunnen profiteren, want in China gebeurt het.' Een eenzijdig en opportunistische zienswijze, zeker vanuit HR-perspectief. Want als 'het beste halen uit mensen' de definitie is van modern HR-beleid, heeft China nog een lange weg te gaan.

China heeft het afgelopen decennium slim gebruik gemaakt van de managementconcepten die in het Westen zijn ontwikkeld en plukt daar de vruchten van. Het wachten is op het inzicht dat een meer 'humane' kijk op HR óók significant bijdraagt aan het bedrijfsresultaat. Als dat kwartje valt, staat niets China in de weg om ook op het terrein van HR records te gaan breken. Da's goed voor China, maar ook voor ons. Al was het maar omdat we met een gerust hart in slaap kunnen vallen op een 'beter' bed.

Patrick Houtkamp, Bright & Company | HR Strategy